

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Ο Χρήστος Παπαχρήστος και η σύζυγός του Αναστασία, το γένος Ιωάν. Η. Κυριαζή, απέκτησαν κόρη.

Τα Κ.Ν. συγχαίρουν τους ευτυχείς γονείς και εύχονται να ζήσει το νεογέννητο.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

— Ο Δημοσθένης Δημοσθενόπουλος και η σύζυγός του Έφη, το γένος Ηλία Γ. Κυριαζή βάπτισαν στο Μητροπολιτικό Ναό της Αγίας Φωτεινής Νέας Σμύρνης, το γιό τους και τον ονόμασαν Ηλία — Αλκιβιάδη.

— Ο Γεώργιος Δ. Κάντζος και η σύζυγός του Χύμω βάπτισαν την κόρη τους και την ονόμασαν Κατίνα.

— Ο Κώστας Δ. Κάντζος και η σύζυγός του Αγγελική βάπτισαν την κόρη τους και την ονόμασαν Βασιλική.

Τα Κ.Ν. συγχαίρουν κι' εύχονται να ζήσουν τα νεοφώτιστα.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

— Ο Παναγιώτης Ευαγ. Παπανικολάου και η Νίκη Τερζή αρραβωνιάστηκαν.

Τα Κ.Ν. συγχαίρουν κι' εύχονται καλά στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

— Η Γεωργία Μπαλή, κόρη της Ιωάννας, το γένος Ι. Κ. Προβιά, και ο Θεοδόσιος Κωνσταντίνου παντρεύτηκαν στον Ι. Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος της Ν. Φιλοθέης.

Τα Κ.Ν. συγχαίρουν τους νεοσύμφους κι' εύχονται καλούς απογόνους.

ΝΕΟΙ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

— Ο Γιώργος Ασημάκης, γιός του Αναστασίου και της Βιολέτας, το γένος Γεωργ. Λευκαδίτου, πήρε το πτυχίον Αρχιτεκτονικής του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου.

Τα Κ.Ν. συγχαίρουν κι' εύχονται καλή σταδιοδρομία.

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Πέθανε στις 14 Ιανουαρίου 1995 στην Αθήνα και κηδεύτηκε στα Καστέλλια ο Ιωάννης Κ. Προβιάς ετών 96.

— Πέθανε στις 7 Ιανουαρίου και κηδεύτηκε στα Καστέλλια η

Δάφνη Ι. Μακρή ετών 92.

— Πέθανε στις 9 Ιανουαρίου και κηδεύτηκε στη Λάρισα η Σάσα Ιωαν. Μακρή.

— Πέθανε στις 13 Ιανουαρίου και κηδεύτηκε στον Πειραιά ο Αριστείδης Ευαγόρας ετών 73.

— Πέθανε την 1η Φεβρουαρίου 1995 και κηδεύτηκε στα Καστέλλια ο Ηλίας Ι. Μακρής ετών 94.

— Πέθανε στις 4 Φεβρουαρίου 1995 και κηδεύτηκε στα Καστέλλια ο Παναγ. Γρ. Κάντζος ετών 82.

— Πέθανε στις 13 Φεβρουαρίου 1995 και κηδεύτηκε στα Καστέλλια η Ζωή Γ. Κοντολάτη ετών 68.

— Πέθανε στις 18 Φεβρουαρίου 1995 και κηδεύτηκε στα Καστέλλια η Μαγδαληνή Σ. Σίμου ετών 78.

Τα Κ.Ν. συλλυπούνται θερμά τους οικείους.

ΑΥΤΟΙ
ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΠΡΟΒΙΑΣ

Μπάμπια Γιάννη,

Κάθε φορά που σε έδλεπα στο σπίτι της κόρης σου Ιωάννας, με ρώταγες για το χωριό. Ήθελες να μάθεις τα νέα του και ανυπομονούσες, όπως μου έ-

λεγες, να έρθει το καλοκαίρι για να βρεθείς εκεί, στο σπίτι που γεννήθηκες και έζησες όλη σου τη ζωή.

Όμως σε πρόλαβε ο χειμώνας και σ' έφερε νωρίτερα για να το θαυμάσεις στολισμένο στα λευκά, για τελευταία σου φορά.

Σήμερα, εδώ στην εκκλησία του χωριού μας, είναι μαζί όλοι οι φίλοι της παλιάς φρουράς, οι γνωστοί και συγγενείς, μαζί με τα αγαπημένα πρόσωπα της οικογένειάς σου για να σου πουν το στεγνό αντίο.

Σ' αυτή τη σεμνή τελετή, παραδίδεις τη σκυτάλη σε όλους εμάς για να συνεχίσουμε την ιστορία και τη ζωή του χωριού, με υποθήκη τη σφραγίδα της δυναμικής σου παρουσίας, ως έντιμου και καλού χωριανού, που διακρίθηκε για την ανθρωπιά του.

Με λίγες γραμματικές γνώσεις, πρόσφερες πολλά σ' αυτό τον τόπο, σε εποχές δύσκολες για τη ζωή, με την ενεργό συμμετοχή σου στα κοινά.

Ποιός αλήθεια θα ξεχάσει την ψαρούλα στα χρόνια της κα-

τοχής και παιδι ήταν το κοινωνικό της έργο στα δύσκολα εκείνα χρόνια.

Εγώ προσωπικά δεν θα ξεχάσω ποτέ τις αμέτρητες φορές που βρέθηκα ανάμεσα στα δέματα και τα καλάθια της ψαρούλας για να με μεταφέρεις χωρίς χρέη, από το χωριό στη Λαμία, όπου ήμουν μαθητής.

Θυμάσαι, σαν να είναι τώρα, πως μόλις κατέβαινα από την ψαρούλα σε κοιτάζα στα μάτια, και ήξερες το γιατί, με χτύπαγες στην πλάτη και μου λέγες «Άντε Γιώργο, στο καλό και να γίνεις καλός άνθρωπος». Ήξερες τις δυσκολίες που αντιμετώπιζαμε εκείνα τα χρόνια, ειδικότερα στα οικονομικά.

Όταν άφησες την ψαρούλα, πρόσφερες επί μακρόν χρόνο τις υπηρεσίες σου σαν επίτροπος σ' αυτήν εδώ την εκκλησία από την οποία φεύγεις για το στεγνό σου ταξίδι.

Ευτύχησες να δεις τα παιδιά σου αποκατεστημένα, με εγγόνια και δισέγγονα και πιστεύω ότι φεύγεις ευχαριστημένος από αυτή τη ζωή.

Άλλωστε εσύ ο ίδιος το έλεγες πολλές φορές και το έδειχνες στο πρόσωπό σου.

Για εμάς που σε γνωρίσαμε από κοντά θα μείνεις πάντα στις καρδιές μας, ως ο αγωνιστής, ο δημιουργικός, ο τίμιος άνθρωπος που δεν του πρόπον δάκρυα, κληρονομώντας την παρακαταθήκη του σωστού και τέλειου ανθρώπου.

Το χαμόγελό σου ήταν πάντα το δυναμικό σου όπλο. Θα το κρατήσουμε για παράδειγμα, για τι λείπει σήμερα από αυτόν τον κόσμο.

Καλό σου ταξίδι Μπάμπια Γιάννη.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΜΗΛΟΣ

*

ΔΑΦΝΗ Ι. ΜΑΚΡΗ

Στις 7 Ιανουαρίου απεβίωσε στην Αμφισσα και ετάφη στα

Καστέλλια η Δάφνη Ιωάννη Μακρή (Μπαλόγιαννου).

Πλήρης ημερών η σεβάσμια γερόντισσα επήγε να συναντήσει τον σύντροφο της ζωής της ανήμερα στη γιορτή του. Με πολλή αγάπη και θλίψη κατευόδωσαν στην τελευταία της κατοικία τη Δάφνη Ιω. Μακρή τα παιδιά της, τα εγγόνια της, σύσσωμη η οικογένεια των Μακραιών, των συγγενών από τα Καστέλ-

λια και τη Γραδιά, καθώς και πολλοί συγχωριανοί.

Ο καλός Θεός επεφύλαξε μέσα στο χειμώνα μια λαμπρή ημέρα, λες και σταμάτησαν τα στοιχεία της φύσεως, για να οδηγηθεί η πάντα αθόρυβη και ήρεμη Δέσποινα στο ταξίδι της αιωνιότητας.

Εμείς που εξήσαμε και γνωρίσαμε από κοντά τη Θεία Δάφνη δεν πρόκειται να ξεχάσουμε τη συνέπεια και τη θαυμάσια πίστη της στις πατρογονικές αξίες της θρησκείας, της οικογένειας και της Πατρίδας.

Αφανής και διακριτική εγνώριζε να υπομένει και να ελπίζει. Πλάι στην επιβλητική παρουσία του Μπαλόγιαννου, στάθηκε συνεχώς σκιά, αλλά και στήριγμα. Με επιμονή και συστηματικότητα ανέθερε τους δυο της γιους Νίκο και Τάκη, στους οποίους ενέπνευσε Χριστιανικές αρχές εργατικότητας και αφοσίωσης στην οικογένεια. Ήξερε να σιωπά και κατόρθωνε να επιβάλλεται με το χαρακτηριστικό της χαμόγελο.

Ακρίτας του χωριού, καθισμένη στο πλατύσκαλο του σπιτιού της, αγνάντευε τη Στενή και έφερνε στο νου της τα δύσκολα, αλλά και χαρούμενα χρόνια που πέρασαν. Είδε πολέμους με ξένους και ντόπιους, υπέμεινε στερήσεις και κακουχίες, ξανάχτισε με ιδρώτα και κόπο το θίος που λεηλητήθηκε, και ευχαριστούσε τον Θεό για τη χάρη Του.

Η θεία Δάφνη θα μείνει στη μνήμη μας υπόδειγμα Δωρικής λιτότητας, ασκήτικης προσήλωσης στο καθήκον και θαυμάσια ανθρωπιάς. Ευτύχησε να δει τα παιδιά της και τα εγγόνια της να πλαισιώνουν επάξια τη ζωή της και ευχαριστημένη που ολοκλήρωσε την αποστολή της έφυγε το ίδια αθόρυβα και διακριτικά όπως έζησε για να συναντήσει τον άνδρα της. Εκεί θα έχει πολλά να διηγηθεί και είναι σαν να βλέπω το πλατύ χαμόγελο του Μπαλόγιαννου γεμάτο ικανοποίηση και καμάρια...

Καλό σου ταξίδι θεία Δάφνη, ξεκουράσου ευχαριστημένη και ήσυχη. Επρόφτασες και έκανες εκείνα που ήθελες και όσα έπρεπε. Σε ευχαριστούμε και σε κατευοδώνουμε.

Η μνήμη σου δεν πρόκειται να πεθάνει, θα ζεις μέσα απ' όσους και όσα εδημιούργησες.

Αιωνία σου η μνήμη.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΣ. ΜΑΚΡΗΣ

ΧΡΗΜΑΤΑ
ΜΑΣ ΕΣΤΕΙΛΑΝ

Παναγιώτα Χριστοδούλου - Καραγκούνη Αθήνα	Δρχ. 5.000
Ευθύμιος Νικ. Παπανικολάου, Αθήνα	5.000
Ευθύμιος Παν. Παπανικολάου, Αθήνα	5.000
Αλεξ. Παν. Παπανικολάου, Αθήνα	5.000
Νικολ. Κων. Τσάκαλος, Αθήνα	5.000
Βεγγελιώ Ιωαν. Κυριαζή, Αθήνα	5.000
Παναγ. Αντ. Σίμος, Αθήνα	5.000
Ιωάν. Δροσ. Βέλλιος, Αθήνα	5.000
Ντίνα Νικολοπούλου, Αθήνα	10.000
Ιωάννης Π. Μακρής,	

Λάρισα	Δρχ. 10.000
Ευαγ. Παν. Παπανικολάου, Αθήνα	5.000
Τάσος Π. Βέλλιος, Αθήνα	5.000
Αναστ. Γ. Λευκαδίτης, Αθήνα	5.000
Γεώργιος Ιωαν. Παπανικολάου, Αθήνα	5.000
Νικόλαος Μ. Μοσχολιάς, Αθήνα	5.000
Ελεν. Γεωργ. Παπανικολάου, Πειραιάς	5.000
Μαρία Τσιμπούρη, Αθήνα	2.000
Αθαν. Παν. Παπανικολάου, Αθήνα	5.000
Μαργαρίτα Ντιντάκη - Βαρδακούση, Αθήνα	3.000
Γιούλα Κοτρώτσου, Αθήνα	5.000
Ιωάννης Ηλ. Κυριαζής, Αθήνα	5.000
Μενελ. Κων. Τσάκαλος, Αθήνα	10.000
Στέλλα Α. Μακρή, Αθήνα:	
Εις μνήμη Δάφνης Μακρή	10.000
Για συνδρομή στα Κ.Ν.	10.000
Γ. Μπαστούνης, Αθήνα	2.000
Ζήτρος Κοτσίκης, Λαμία	3.000
Ιωαν. Παν. Μακρής, Λάρισα	10.000
(Εις μνήμη Σωτηρίας - Σάσας Μακρή συζύγου, μητέρας και γιαγιάς).	
Κος και Κα Ιωάννη Τσακρή, Άνκορατζ, Αλάσκα	20.000
Ιωάννα Σ. Μπαλή, το γένος Ι.Κ. Προβιά, Αθήνα	10.000
Μαρία Σοφούλη, το γένος Ι.Κ. Προβιά, Αθήνα	5.000
Γεώργιος Κουσουρής Πάτρα	5.000
Νικολ. Ι. Λευκαδίτης και Μάγδα Μαριόλη, Αθήνα	5.000
Αγνή Π. Τσακρή, Αθήνα	5.000
Γεώργιος, Περικλής και Στέφανος Στοφόρος, Αθήνα	6.000

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

Στον ανηψιό μας Ιατρό, Κωνσταντίνο Ευθ. Κωσταρά, που απέκτησε επιτυχώς, τον τίτλο της ειδικότητας του Μαιευτήρα - Γυναικολόγου, ευχόμαστε ολόψυχα καλή σταδιοδρομία.

Οικογένεια: Μενέλαου και Ράνας Τσάκαλου.

Πληροφορηθήκαμε ότι, μεταξύ άλλων, ο κ. Κωσταράς ασχολήθηκε, στο Νοσοκομείο «Έλενα» και σε συνεργασία με το Ογκολογικό Ινστιτούτο του Μιλάνου Ιταλίας, με την Παθολογία του κατωτέρου γεννητικού συστήματος και την εφαρμογή των ακτίνων Λέιζερ στη Γυναικολογία. Τα Κ.Ν. συγχαίρουν ευχόμενα κάθε πρόοδο.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Οικόπεδο εκτάσεως 2.400 τ.μ. στη θέση Παληούρα οικισμού Ευαγγελίστριας Κοινότητας Καστελλίων Φωκίδας. Υπάρχει φως και νερό. Πληροφορίες στα τηλέφωνα: 91957 και 91488.

Έκδοση
«ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»
Προοδευτικός Σύλλογος
«ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ»
Β. Βουλγαροκτόνου 36
Αθήνα — Τ.Τ. 114 72
Τηλ. 64.23.365

Υπεύθυνος Εκδόσεως
ΕΥΘΥΜΙΟΣ Π.
ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ
Β. Βουλγαροκτόνου 36
Αθήνα — Τηλ. 64.23.365

Βιβλιοπαρουσίαση από το ΓΙΩΡΓΟ ΧΑΣΙΑΚΟ

«Η Φωκίδα της Επανάστασης»

Ε. Ν. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ, ημίτομος πρώτος (κατάλογοι προσώπων), Αθήνα 1994, σελ. 327.

Για τη Φωκίδα και τους Αγωνιστές της έχουν εκδοθεί, κατά καιρούς, σχετικά βιβλία, με ιστορικές πληροφορίες για τις μάχες και τη συμμετοχή τους σ' αυτές: Τάκη Λάπα «Σαλώνων Ησαΐας» 1944. Κώστα Αβραάμ «Ρουμελιώτες Αγωνιστές του '21» (Αγωνιστές από τη Φωκίδα) 1957. Γεωργίου Χασιακού, «Ιστορικά της Κορυμβόλας» 1968. Γ. Ε. Καράλη «Ο Θανάσης Μανίκας και οι πολιορκητές των Σαλώνων» 1973. Δημ. Σταμέλου «Μακρογιάννης» Γ. Ι. Παπαϊωάννου «Ιστορία της Δωρίδας» 1985 και «Ιστορία της Φωκίδας» 1991 κ.ά.

Το βιβλίο του Ε. Ν. Σταθόπουλου, που πρόσφατα εκδόθηκε, έρχεται να συμπληρώσει τη σχετική βιβλιογραφία, με ένα σωρό λεπτομέρειες. Ο Ε. Ν. Σταθ. μετά από μακροχρόνια έρευνα στα Αρχεία του Κράτους και στα χειρόγραφα της Εθνικής Βιβλιοθήκης, ως ιστοριοδίφης φέρνει στη δημοσιότητα επτά χιλιάδες περίπου ονόματα Αγωνιστών του '21, οι οποίοι καταγράφονται ή κατοικούσαν στη Φωκίδα κι έλαβαν ενεργό μέρος στο μελαγχρόνιο εκείνο Αγώνα για τη Λευτεριά της πολυδαπανημένης Πατρίδας από τον τουρκοκρατικό ζυγό. Στο βιβλίο του παραθέτει, με συνομία, στοιχεία για τους Αγωνιστές της Φωκίδας, ξεχωριστά για τον καθένα (το χωριό καταγωγής του με έντονα παχιά μάρμαρα, το βαθμό στο στράτευμα, τα Α

ριστεια και τις συντάξεις που έλαβαν οι ίδιοι ή οι κληρονόμοι τους κ.λπ.).

Το σύνολο των Αγωνιστών της Φωκίδας καταγράφει σε έξι καταλόγους, με αλφαριθμητική σειρά ονομάτων, ως εξής:

1. Αρχείο Αγωνιστών (Εθνική Βιβλιοθήκη), Μητρώα και ατομικοί Φάκελοι.

2. Αριστεία του Αγώνος (Φωκίδα) από τους Φακέλους α) 1—307 των Γενικών Αρχείων του Κράτους.

3. Ιερωμένοι και πολίτες (Φωκίδα) — Παρόντες και συμμετοχικοί στο Μεγάλο Ξεσηκωμό.

4. Σώματα Οπλαρχηγών (1822—1832), Αξιωματικοί, Υπαξιωματικοί, Στρατιώτες και Ναύτες (Φωκίδα).

5. Συντάξεις — Προικοδοτήσεις (Αναπήρων, Φαλαγγιών, Αξιωματικών, Υπαξιωματικών) — Τόπος καταγωγής ή διαμονής (Φωκίδα).

6. (Γνωστοί) πεσόντες.

Ο συγγραφέας του βιβλίου με τα ιστορικά στοιχεία που καταχωρεί στις σελίδες του πέτυχε μια «τεκμηριωμένη παρουσίαση, με τον πιο συνοπτικό τρόπο, όλων, αν αυτό ήταν δυνατό, των προσώπων της γενιάς του '21, που γεννήθηκαν ή εγκαταστάθηκαν στη Φωκίδα κι έχουν καταγραφεί στις αρχειακές πηγές που διασώθηκαν ως τις μέρες μας», όπως γράφει ο ίδιος.

Μέσα στις σελίδες του βιβλίου τον ξαναζωντανεύει τη Φωκίδα του '21 και όλο το μεγαλείο του Αγώνα. Μας προσφέρει ένα αξιόλογο βιβλίο, που δεν πρέπει να λείπει από καμιά ατομική βιβλιοθήκη των όποιων της Φωκίδας. Θα είναι εθνική παρακαταθήκη, γιατί μέσα σ' αυτό μνημονεύονται με το επώνυμό τους, οι πρόγονοι Αγωνιστές κάθε φωκικής οικογένειας.

☆☆☆

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Μόλις εκκλιφόρησε:

Η ΦΩΚΙΔΑ
ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

(με τα ονόματα 7.000 προσώπων της γενιάς του '21 απ' όλο το Νομό μας αντλημένα από αρχειακές πηγές).

Έρευνα - παρουσίαση:
Ε. Ν. Σταθόπουλος

Κατάλογοι: 1. Αρχείο Αγωνιστών. - 2. Αριστεία του Αγώνος. - 3. Ιερωμένοι και Πολίτες. - 4. Σώματα Οπλαρχηγών. - 5. Συντάξεις — Προικοδοτήσεις (της Βασιλικής Φάλαγγος). - 6. Γνωστοί Πεσόντες.

Διατίθεται στα κεντρικά βιβλιοπωλεία των Αθηνών. Αποστέλλεται και ταχυδρομικώς με αντικαταβολή δρχ. 3.000. Τηλέφωνο (01) 69.27.518.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ: ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΚΡΑΤΙΑ

Στο συνεχές και αμετανόητο ράβε - ζύλωνε της Εκπαιδευτικής Κυβερνητικής Βαθέλ προστέθηκε και η ουσιαστική κατάρτιση μηχανισμών αξιολόγησης διδασκόντων και διδασκόντων. Α-

ΤΟΥ

ΝΙΚΟΥ ΑΣ. ΜΑΚΡΗ

ποτελούμε, ίσως, τη μόνη ακαδημαϊκά υπολογισμένη χώρα που παρατηρείται το φαινόμενο αυτό.

Θα πρέπει —κατ' αρχήν— να αποτυπωθεί η ισχύουσα εδώ και αρκετά χρόνια κατάσταση: Ημιμαθείς και Επιμηθείς Κυβερνητικοί Φωστήρες θέλησαν να «απελευθερώσουν» τους μαθητές από τον πονοκέφαλο των ανακεφαλαιωτικών εξετάσεων που, καθώς έλεγαν, τους προξενεί μόνο άγχος χωρίς ουσιαστικό ακαδημαϊκό όφελος. Έτσι τα παιδιά —μεγάλα και μικρά— είχαν να αντιμετωπίσουν στο τέλος του έτους —και όπου αυτό προεβλέπετο— κάποιες

γραπτές εξετάσεις επί ευρύτερας ύλης που αποτελούσε μόνο ένα τμήμα της προβλεπόμενης από την Πολιτεία διδακτέας!

Στις πολυάριθμες, συνήθως, τάξεις των Γυμνασίων και των Λυκείων, όπου η προφορική εξέταση είναι σπάνια και προβληματική λόγω του αγώνα ταχύτητας προς κάλυψη της προβλεπόμενης ύλης, ο μαθητής αφήνεται ουσιαστικά ανεξέλεγκτος! Χωρίς να υπάρχει η δυνατότητα στενής επικοινωνίας διδάσκοντος και διδασκόμενου, η αντικειμενικότητα κρίσης και αξιολόγησης του μαθητή θάσει των τυχαίων προφορικών ή σπανιοτάτων βραχύχρονων γραπτών δοκιμασιών επί της διδασθείσης ύλης είναι «αίολοι». Ο διδάσκων δεν γνωρίζει το πραγματικό γνωστικό επίπεδο των διδασκόμενων, και οι διδασκόμενοι δεν μπορούν να ξέρουν... το τί δεν ξέρουν!!! Με δύο λόγια φθάσαμε στο δυσάρεστο αποτέλεσμα της τελικής προαγωγικής ή απολυτήριας κρί

σης όπου «νποτεύσαντες και μη νποτεύσαντες» μπαίνουν στο ίδιο καλάθι... Πού είναι άραγε το πραγματικό όφελος; Λέγεται ότι η τεμαχισμένη και αποσπασματική ύλη διευκόλυνε τη μάθηση. Είναι όμως έτσι ή μήπως η σοφή Λατινική ρήση περί της αξίας της επανλήψεως ισχύει διαχρονικά;

Πώς μπορεί να συνδέσει τα μέρη ο μαθητής αν δεν αντιμετωπίζει τη σημασία του όλου;

Με αυτά τα λίγα και πρόσκαιρα παραδείγματα από την ισχύουσα μεθοδολογία στη σχολική εξέταση και αξιολόγηση δημιουργείται ένα και μόνο ερώτημα: Σε τί αποσκοπεί αυτή η έλλειψη αξιολόγησης των μαθητών ιδιαίτερα σε μια εποχή έντονου ανταγωνισμού και ανεργίας; Πώς θα δοθεί η δυνατότητα διαβαθμίσεως των ικανοτήτων. Πώς θα δημιουργηθεί εκ των θεμελίων της κοινωνίας ένα σύστημα αξιολόγησης;

Πιστεύω, ότι όσο λιγότερη συστηματική αξιολόγηση γίνεται στο παιδί, τόσο μεγαλύτερη ανασφάλεια και απροσδιοριστία του δημιουργείται. Η εσωτερική περηχία του ατόμου ασκείται και δεν ζημιώνει ψυχολογικά τον ασκούμενο. Η γνώση του επιπέδου και των δυνατοτήτων των μαθητών βοηθάει πρώτα τον μαθητή ώστε να εντοπίζει τα κενά του και να φροντίζει να τα καλύπτει, εν συνεχεία δε τον δάσκαλο αλλά και τον γονιό. Σ' ένα σύστημα αναρχικού ευδαιμονισμού και πλάνης καλλιέργου της άγνοιας, την απειθαρχία, την αναξιοκρατία. Η ζωή είναι μια συνεχής εξέταση, μια συνεχής δοκιμασία. Αν δεν ασκήσουμε το παιδί από τα πολύ μικρά του χρόνια στην πραγματικότητα της ζωής, απλώς του μεταθέτουμε το πρόβλημα για μια ηλικία που η εποδοχή και η προσαρμογή στο κοινωνικό σύστημα καθίσταται είτε τραυματική, είτε ανέφικτη.

Συμπέρασμα, λοιπόν, πρώτο: Η συχνή και αντικειμενική ανατροφοδότηση του μαθητή με πληροφορίες για τις γνώσεις του και τις ικανότητες που διαθέτει, συντελεί στην καταλληλότερη πορεία του στη ζωή. «Απλώνω τα πόδια μου μέχρι εκεί που φτάνει το στρώμα» λέει ο Λαός! Ελέγχομαι, αξιολογούμαι, αυτοκρίνομαι, προσπαθώ να βελτιώσω τις αδυναμίες μου και κατευθύνω ανάλογα με τις δυνατότητες μου. Μια παιδεία με καταπραϊντικά των αδυναμιών των μαθητών, χωρίς ακριβή διάγνωση της γνωστικής τους κατάστασης, μεγεθύνει τα προβλήματα και παράγει άτομα που διαβιώνουν μέσα στα παραισθησιογόνα της πραγματικότητας τους δυνάμεις. Αν χαλα-

ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΕΥΘΥΜΙΟΥ Ν. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ

«Η Φωκίδα της Επανάστασης»

Το να προσεγγίσεις ένα κομμάτι —μια πτυχή— από κείνα τα Μεγάλα Χρόνια του '21 με ανεβασμένη την υπευθυνότητα θα πει πως κρίνεις Εθνικό Χρέος.

Πολλές σελίδες έχουν γραφεί για την ιστορική κείνη εποχή της Λεβεντιάς και της αυτοθυσίας από άξιους σκαπανείς του καιρού μας.

Έτσι κι ο Θύμιος Ν. Σταθόπουλος —αγιοθυμώτης με πολύμορφη συγκρότηση— με τη μελέτη του «Η Φωκίδα της Επανάστασης» και με υπότιτλο «η γενιά του '21 και η τύχη όλων των αγωνιστών» κάνει μια άλλου είδους ανατομία.

Πέρα από τους εμπλουτισμένους καταλόγους με ονόματα αγωνιστών —θραυμέντων και μη— με τον τόπο της γενέθλιας γης τους και τους βαθμούς τους βρίσκεις και άλλα πολλά στοιχεία για τα οποία πολύ, μα πολύ κοπίασε ο συγγραφέας.

Μπορεί ίσως και άλλοι Φωκείς ερευνητές να καταπιάνονταν με το θέμα μα ο Θ. Σ. έχει ένα πρωτόγνωρο τρόπο γραφής.

Παρατηρεί και σχολιάζει κατά περίπτωση με ιδιάζοντα τρόπο ό,τι βοηθάει τον αναγνώστη στη δημιουργική αφομοίωση του υλικού και το γόνιμο προβληματισμό του.

Για τους ανθρώπους ευθύνης ποτέ δεν τελειώνει η αγωνία και το χρέος στα Εθνικά θέματα.

Εμπνευσμένη η πρωτοβουλία του Θ. Σ. να αναδημοσιεύσει την έκθεση του Γ. Αινιάν (1829) από την οποία αποδεικνύεται πόσα και πόσα δεν υπέφερε η Ρούμελη κείνη την εποχή (στά κακά ο νους δεν δύναται να κατανοήσει) που μας θυμίζουν τα δεινά της δικής μας εποχής στα χρόνια της Κατοχής από τους Γερμανοϊταλούς εισβολείς.

«Την πρώτη εκατόμη των θυμάτων της εξέγερσης στη Χαλκίδα και την Αλαμάνη η Φωκίδα μόνη της σχεδόν την πλήρωσε».

Με το συνοπτικό περίγραμμά του ο συγγραφέας διευκολύνει πάρα πολύ τον αναγνώστη, γιατί είναι σκεπτικός ερευνητής και ξέρει να κρατάει το σφυγμό. Επί μια 10 ετία, έψαχνε, κατέγραφε, διακρίβωνε, διαπίστωνε και κουνάει τα στοιχεία σε σύγκριση με άλλα, που ήταν στις μouxλιασμένες και μπαρουτοκαπνισμένες σελίδες σαν ψήγματα χρυσού.

Πρέπει οι Κοινοτάρχες, τα Σχολεία όλων των βαθμίδων και οι μαζικοί φορείς να μελετήσουν το «Έργο» για να περηφανεύονται για τα σπουδαία και τα τρανά, που πραγματοποιήσαν οι προπάτορές μας και που οι βρώμικες σκοπιμότητες των «έξυπνων» δεν τα φώτισαν. Η πνευματική συνεισφορά του Θ. Ν. Σταθόπουλου είναι πηγή, φωτοπηγή...

Δ. Ι. ΠΑΠΑΚΩΝ(ΝΟΥ)

ΠΕΤΑΧΤΑ

● ΕΙΧΑ και παλαιότερα αναφερθεί στην αξία μιας πραγματικά χρήσιμης και λειτουργικής Κοινοτικής βιβλιοθήκης. Οι προσπάθειες του παρελθόντος είναι σημαντικές, αλλά όχι αρκετές. Οι κατά καιρούς δωρεές είναι πάντοτε καλοδεχόμενες —εφ' όσον βέβαια τα προσφερόμενα βιβλία μπορούν να έχουν κάποια χρησιμότητα στις συνθήκες ενός χωριού! Η Κοινοτική βιβλιοθήκη πρέπει κατ' αρχήν να μπορεί να καλύπτει τις ανάγκες των νέων της σχολικής και μετασχολικής ηλικίας, καθώς και των ενηλίκων, οι οποίοι παραμένουν μονίμως στο χωριό. Στα πλαίσια διατήρησης της πολιτιστικής μας κληρονομιάς η κοινοτική βιβλιοθήκη, ως πυρήνας ενός Πνευματικού Κέντρου, θα συγκεντρώνει όλες τις απαραίτητες ιστορικές και λαογραφικές πηγές για τον τόπο μας.

Πιπό να καταθέσω —με λύπη μου— ότι η μόνη γνωστή και αναγνωρισμένη Κοινοτική βιβλιοθήκη της Παρ-

Συνέχεια στη σελίδα 6

☛ Συνέχεια από το προηγούμενο.

Της ιδέας της πατρίδας, της θρησκείας, της δόξας, της ελπίδας, του ανθρώπου. Απ' τις ιδέες ξεκινάει και στις ιδέες φτάνει μέσα απ' τα στοιχεία της ζωής και της τέχνης. Είναι όλα αυτά περίπου με δικά του λόγια, εκείνο που γράφει στους «Ελεύθερους Πολιορκημένους» στους «στοχασμούς του ποιητή», στην αρχή - αρχή: «Εφάρμοσε εις την πνευματική μορφή την ι-

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΗ ΧΑΛΑΤΣΑ

στορία του φυτού, το οποίο αρχινάει από το σπόρο και γυρίζει εις αυτόν, αφού περιέλθει ως βαθμούς ξετυλίγματος, όλες τις φυτικές μορφές, δηλ. τη ρίζα, τον κορμό, τα φύλλα, τ' άνθη, και τους καρπούς». Αυτή την τέχνη πάλεψε να προσφέρει, όσο μπόρεσε, χωρίς να ξεπέσει στο ξερό φιλοσοφικό δίδαγμα, απαλλάσσοντας την ποίησή του από την πεζότητα, κι αυτά τα μηνύματα έφερε σαν δάσκαλος και πρωτοπόρος, χωρίς ν' ανεβεί στην έδρα και να διδάξει, παρά τραγουδώντας σαν τ' αποδόνι που στάθηκε στον κήπο μας και φυλακίστηκε στην ψυχή μας τα κελαδητά του.

Η παρουσία και το πέρασμα του Σολωμού απ' τα Γράμμάτα μας, έχει το ιστορικό παρελθόν και το περιβάλλον του. Κατά τη διάρκεια της Τουρκοκρατίας, έχουν εισρεύσει στα Επτάνησα ελληνικές οικογένειες από διάφορα μέρη της σκλαβωμένης πατρίδας κι έχουν διαμορφώσει εκεί απ' τη Βενετοκρατία κι αργότερα με τον έλεγχο της Μ. Βρετανίας συνθήκες οικονομικής και κοινωνικής ζωής με ιδιαίτερα χαρακτηριστικά περισσότερο ή λιγώτερο συγγενικά με την Ελλάδα. Έτσι, ο πατέρας του Σολωμού κρατάει από Κρητικές ρίζες, η μάνα του από Μανιάτικες. Ο Νικόλαος Σολωμός, πλούσιος άνθρωπος με ατράντακτη πειριουσία, αριστοκράτης με τίτλο κόμης και μ' όνομα στη Ζάκυνθο, διαθέτει μια ισχυρή προσωπικότητα. Η μητέρα του Αγγελική Νίκη είναι η υπηρέτρια του σπιτιού, ταπεινής καταγωγής και λίγο άτακτη στον έρωτα. Από τον ενδεκαετή παράνομο δεσμό Κόμης και δούλας, γεννιούνται ο Διονύσιος Σολωμός και ο αδελφός του Δημήτριος, νόθοι κι οι δύο μέχρι το 1807, όπου μια μέρα πριν απ' τον θάνατό του ο ένας από τους εξήντα κόντηδες της Επτανήσου παντρεύεται την φτωχή ερωμένη του και τους νομιμοποιεί όλους, κληρονόμους μιας τεράστιας περιουσίας και των τίτλων του. Δέκα χρονών ο Δ. Σολωμός —έχει γεννηθεί το 1798— με συνοδό τον δάσκαλό του Σάντο Ρόσι

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΟΛΩΜΟΣ

φεύγει για σπουδές στην Βενετία, αποκεί στην Κρεμόνα και την Παβία και γυρίζει το 1818 στη Ζάκυνθο με πτυχία νομικής και φιλολογίας.

Είκοσι ετών μ' έναν τίτλο κόμης και μ' ελεύθερα τα χέρια απ' τον διορισμό εξακολουθεί να γράφει ποίηση στα Ιταλικά, που την έχει ξεκινήσει από παιδί, μέχρι το 1822. Το έτος αυτό τυχαίνει να περάσει απ' την Ζάκυνθο ο Σπυρίδων Τρικούπης. Μαθαίνοντας το καταπληκτικό ταλέντο του και τον μονήρη χαρακτήρα του, πάει, τον βρίσκει και τον πείθει να παρατήσει τον Ιταλικό «Παρνασσό», να θυμηθεί την μητρική του γλώσσα και να στικουργήσει για την πατρίδα του, προσφέρεται μάλιστα να τον βοηθήσει κι ο ίδιος. Αυτός είναι ο μεγάλος σταθμός απ' όπου ξεκινάει η Ελληνική ποιητική πορεία του Σολωμού.

Δεν έχει περάσει μια εβδομάδα από την ιστορική τούτη συνάντηση και ο Σολωμός πάει και διαβάζει στον Τρικούπη την «Ξανθούλα» του. Είναι το πρώτο του Ελληνικό ποίημα. Η επιτυχία έρχεται από κοντά.

Κάποιο βράδυ του το κάνουν καντάδα κάτω απ' τα παράθυρά του, το τραγουδάει ολόκληρη η Ζάκυνθος. Καλύτερη τύχη θα έχει «Η Αγνώριστη» που τραγουδιέται μέχρι σήμερα κι αθάνατη ο «Ύμνος», μελοποιημένα από τον Κερκυραίο μουσικοσυνθέτη Νίκο Μάντζαρο, που τον ακολουθεί καταπόδι στην αιωνιότητα. Εικοσιπέντε χρονών το 1823 γράφει τον «Ύμνο εις την Ελευθερίαν». Σε δύο χρόνια τυπώνεται στο Παρίσι και στο πολιορκημένο Μεσολόγγι και μεταφράζεται στις κυριότερες ευρωπαϊκές γλώσσες. Από αυτή σε αυτή αγωνιστή, από χέρι σε χέρι σκλαβωμένος κι από μάτι σε μάτι αναγνώστη μεταφέρεται παντού, στα Επτάνησα, στην Ελλάδα, στην Ευρώπη, στα χείλη και στα στήθη Ελλήνων και ξένων. Είναι εικοσιεφτά χρονών κι έχει κερδίσει οριστικά και αμετάκλητα τη φήμη και τη δόξα του ποιητή που στέκει ομοτρόπεζος με τους μεγάλους του κόσμου.

Αλλά ας πλησιάσουμε περισσότερο την προσωπική του διαδρομή.

Το 1828 φεύγει από την Ζάκυνθο κι εγκαθίσταται στην Κέρκυρα μέχρι τον θάνατό του. Πέντε χρόνια έχει ταλαιπωρηθεί ψυχικά με μια δίκη για κληρονομικά με τη μάνα του και τον ετεροθαλή αδελφό του κι έχει γεμίσει πίκρα κι απηδία. Εκεί συναντά έναν πιο ευρύ πνευματικό κύκλο και δημιουργεί έναν δικό του με φανατικούς θαυμαστές και φίλους απ' τους οποίους θα ξεπηδήσουν αργότερα οι Σολωμικοί, όπως ο Τυπάλδος, Πολυλάς κ.ά.

Έχει διανύσει το ήμισυ της ζωής του και θ' αναλώσει το υπόλοιπο με μερικά βασικά χαρακτηριστικά που κλείνονται σ' αντίστοιχες φράσεις. Πετάγεται που και που στη Ζάκυνθο, συχνάζει στις πνευματικές συναντήσεις των φίλων του, βάζει μπροστά μερικά σχεδιάσματα για τα μεγάλα έργα —όλοι περιμένουν απ' αυτόν μια κοσμογονική προσφορά— σιγά - σιγά απομονώνεται, γίνεται ερημίτης στην κυριολεξία, κάποια καρδιακή ανεπάρκεια με φαινόμενα καχεξίας πούχει τον επισκέφτεται συχνότερα, πίνει καθημερινά δυνατά αλκοόλ που του κατατρώνει την αμφίβολη υγεία. Παράξενος και αντιφασικός ο χαρακτήρας του. Γελάει με το παραμικρό και κλαίει με το παραμικρό.

Καγχάζει μέχρι του σημείου να τον πιάνουν νευρικοί σπασμοί και δε μπορεί να βάλει μια μπουκιά στο στόμα του όταν σκέφτεται το πεινασμένο Μεσολόγγι. Ένα σωρό άλλα στοιχεία συνθέτουν μια προσωπικότητα που δεν μπορείς να την κλείσεις σε μια ενότητα. Είναι δίκαιος και φιλόανθρωπος, βαθειά θρήσκος και μεγαλόψυχος, αγνός κι αθώς σα μικρό παιδί. Απαγγέλει μ' ωραία λαγαρή φωνή γεμάτος έκφραση χαράς ή τραγουδάει στίχους κι είναι έτοιμος νάρθει στα χέρια με κάποιον που του αντιπάσεται. Όλα μέσα και πάνω στη μορφή του είναι έντονα. Απ' την πεισματική περισπωμένη των χειλιών, από το ποιητικό μαλλί με κείνη την ιδιαιτερότητά του πούγινε μύθος «Σαν τα μαλλιά του Σολωμού», μέχρι την κυκλοθυμική σκληρότητα κι ευαισθησία, την ασυνέπεια, την επιμονή και την ειρωνεία, την ανθρωπιά και τη μονήρη του χαρακτήρα του. Μια σύνθεση αντινομιών και αντιθέσεων, ένα μωσαϊκό από ζωηρά κι αταίριαστα χρώματα. Να φανταστείς, απ' τη μια μεριά βασανίζει, γελοιοποιεί κι εξευτελίζει με την παρέα του τον ποιητή γιατρό Διονύση Ροΐδη περιφέροντάς τον σε δημόσια αίθουσα μ' ένα στεφάνι στο κεφάλι κι απ' την άλλη τον βοηθά σωματικά να ζήσει. Απ' τη μια πλευρά πάσχει κι ανυψώνεται μέσα απ' το αίμα, τη δυστυχία, τα δάκρυα, την πείνα, τις μάχες των σπαθιών, των δοντιών, του μαρτυρίου του επαναστα-

τημένου Έλληνα κι απ' την άλλη αποφεύγει να πατήσει τα ξελευτερωμένα χώματα της πατρίδας του.

Πάντως μια πιο προσεχτική ματιά πάνω και μέσα σ' αυτά τα φαινόμενα αυτού του πλούσιου ευπατρίδη, μπορεί να μας βγάλει κάπως απ' το αδιέξοδο του χαρακτήρα του. Πρώτα απ' όλα ο Σολωμός είναι ποιητής και δεύτερο, καθώς φαίνεται, δε μπόρεσε να ξεπεράσει για την εποχή του το γεγονός πως αυτός ο αριστοκράτης γεννήθηκε από μάνα υπηρέτρια. Κι όχι μόνο. Κουβάλησε μέχρι εννιά χρονών το βάρος του νόθου και δια βίου το μπλάστρι του αναγνωρισμένου εξωγάμου πάνω στη λεπτή ψυχική του συγκρότηση και την πλούσια νοημοσύνη του. Κουβάλησε ακόμα τις πληγές της περηφάνειάς του απ' την ερωτική συμπεριφορά της μάνας του κι αργότερα το μίσος του γι' αυτήν.

Τον καιρό του παράνομου δεσμού της με τον πατέρα του διατηρεί ερωτικές σχέσεις μ' έναν κάποιον Μανόλη Λεονταράκη απ' τον οποίο αποχτά έναν γιό τον Γιάννη Λεονταράκη και νομιμοποιεί τη σχέση της μ' έναν γάμο. Υπήρξε δηλ. έντεκα χρόνια ερωμένη του πατέρα του και μια μέρα επίσημη σύζυγος του κάνοντας μαζί του δύο παιδιά την στιγμή που είναι ερωτευμένη με άλλον άντρα, κάνοντας μαζί του ένα παιδί και τον παντρεύεται αποχαιρετώντας την χρεία της την ώρα που ο Σολωμός είναι ώριμος άντρας —πράγματα βαρεια αυτά για μια κλειστή κοινωνία ανθρώπων της εποχής εκείνης. Και σα να μην έφταναν όλα ετούτα, στρέφεται δικαστικώς εναντίον του με μια δίκη που βαστάει πέντε ολόκληρα χρόνια με σκοπό να μοιράσει την περιουσία του, διασφαλίζοντας τον ετεροθαλή αδελφό του.

Η φυσική περηφάνεια του Σολωμού και το αίμα του ευπατρίδη που πηγαίνει μέσα του, δεν τον αντέχουν, εκείνον τον από γεγονός σε κατάσταση δημόσιας μακροχρόνιου εξευτελισμού. Ενώ απ' τη μια μεριά τ' όνομά του φτερουγίζει στην Ελλάδα και στην Ευρώπη, απ' την άλλη κολούν τα φτερά του στη λάσπη. Κάπως έτσι πρέπει να εξηγούνται οι αντιδράσεις του σ' ολόκληρο το πλέγμα του αντιφασισμού, του απομονωτισμού, της κατάχρησης του ποτιού, της αγαμίας και της απογοήτευσης, που σαν γεννημένος ποιητής ελεφαντιάζει αντίκρυ στο κοινό μέτρο του μέσου κοινωνικού ανθρώπου.

Πεθαίνει στην Κέρκυρα στις 9 Φεβρουαρίου 1857, πενήντα εννιά ετών.

Ο θάνατός του, αν και τον περίμεναν, πέφτει με

τη δύναμη κεραυνού στην καρδιά της Αποκρύας και στην συνείδηση της πατρίδας. Η Επτανήσια Βουλή διακόπτει τη συνεδρίασή της κηρύσσεται δημόσιο πένθος, το μοναδικό θέατρο κλείνει, τα γλέντια της μασκαράτας κόβονται στο ξετύλιγμά τους, η Κέρκυρα θρηνεί πάνω απ' το φέρετρό του που το ξεπροβοδίζει η μουσική της μπάντας και το κρατούν διαδοχικά δώδεκα νέοι. Έξη επικήδειοι εκφωνούνται, τα ημερήσια φύλλα διαλαλούν με φωναχτά γράμματα την πρώτη, την παρθενική απώλεια της απώλειας:

«Εκ των εξοχοτέρων της Ελλάδος και της Ευρώπης ποιητών...».

«Ο μέγας της νεώτερης Ελλάδος ποιητής, μόνος δυνάμενος να διεκδικήσει το όνομα τούτο...».

«Ο διάσημος...».

«Εις εκ των μεγίστων...».

Δεν αργεί όμως μετά δυο μισά χρόνια, που ο Πολυλάς δημοσιεύει «'Απαντα τα Ευρισκόμενα», νάρθει η απογοήτευση και να εμφανιστούν οι ψευδαίστητες και οι αμφισβητήσεις. Μια απογοήτευση διάχυτη από την «διάψευση των ελπίδων του Έθνους», όπως χαρακτηρίστικά γράφτηκε, κι ένα μωσαϊκό από κηλίδες που βρήκαν την ευκαιρία να χύσουν πάνω στο καθαρό ένδυμα της δόξας του.

Είχε προηγηθεί από τον κύκλο των πιστών μαθητών και φίλων του η φήμη, πως το δημοσιευμένο και γνωστό έργο του ωχρία μπρός στο αδημοσίευτο και άγνωστο. Κι όλοι περίμεναν —τύπος, πνευματικό και φιλότεχνο κοινό, ο κόσμος— ένα κληροδόχημα πλούσιο σαν αντιστάθμισμα παρηγορίας στον θάνατό του.

Μα το κληροδόχημα —οι «Ελεύθεροι πολιορκημένοι» ο «Πόρφυρας», ο «Διάλογος» αποσπάσματα, ατελή σχεδιάσματα, τίποτα τελειωμένο και μερικοί στίχοι — που γίνεται γνωστό μετά την έκδοση «Απάντων των Ευρισκομένων» στάθηκε τόσο πενιχρό, ώστε θα χρειαστεί και να ισορροπήσει το Σολωμικό έργο γενικά κάτω απ' την εντύπωση αυτής της αρχικής αποκαρδίωσης. Ο αδελφός του δεν επιθυμεί την δημοσίευση, πολλοί πιστεύουν πως δε μπορεί, δε βρέθηκαν όλα τα χειρόγραφα, μερικοί διατείνονται πως τα μάζεψε ο υπηρέτης του σπιτιού την τελευταία στιγμή κι αδυνατώντας να τα πουλήσει τ' άκαψε, άλλοι ότι τ' άκαψε ο ίδιος σαν απολειπόμενα, άλλοι πάλι προσπαθούν να τα μπαλώσουν επικαλούμενοι την ασθένεια, τα οικογενειακά του, τις καταχρήσεις του ποτιού.

☛ Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ
ΤΗΝ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ
ΔΙΚΗ ΣΑΣ

Το μόνο που μας έλειπε, μέσα στη γενικότερη ανακατωσούρα και στη σύγχυση των καιρών, ήταν και η εξαπλωση διαφόρων σατανιστικών και μαγικών δοξασιών. Ενώ η επιστήμη έφθασε να σουλατσάρεται στο διάστημα, καθόρθωσε να τρυπώσει στο εσωτερικό του μικρότερου συστατικού της ύλης, και πέτυχε να μηχανοποιήσει τεχνητά την νοημοσύνη του ανθρώπου με όλες τις παραλλαγές της ταχύτητας πληροφορικής, υπάρχουν νοήμονες συνάνθρωποί μας που αναδιώνουν την άγνοια και τον φόβο των πρωτογόνων.

Διαβάζουμε και βλέπουμε

ΔΑΜΟΝΕΣ ΚΑΙ ΤΡΙΒΟΛΟΙ...

στις εικόνες των μέσων ενημέρωσης φοβερές και συγκλονιστικές, στην αρρωστημένη τους σύλληψη και φαντασία, σύγχρονες «ειδωλολατρικές - σατανιστικές» οργανώσεις. Νομίζει κανείς ότι βρίσκεται χιλιάδες χρόνια πίσω, σε κάποια άγρια φυλή, που η άγνοια, ο φόβος και η ζωώδης υποστάμη του πρωτόγονου ανθρώπου αναζητά δραματικά την αιτία ύπαρξής του.

Όλα αυτά τα αναχρονιστικά, αλλά και αποτρόπαια, φαινόμενα λατρείας του σα

τανά και διαφόρων άλλων απεικονίσεων του κακού θα πρέπει να μας ανησυχούν και να μας προβληματίζουν. Δυστυχώς η εποχή μας απομακρύνθηκε από την ηθική των αξιών. Η υλιστική και καταναλωτική μανία των λεγομένων «προηγμένων κοινωνιών» ισοπέδωσε αρχές και πιστεύω. Η μη δεινιστική και αναρχική θεώρηση της ζωής, από ιδεολογικά ρεύματα του παρελθόντος, έσπειραν το μικρόβιο της αθεΐας. Η κατ' αρχήν δημοκρατική διαδικα-

σία της αμφισβήτησης έφθασε να υπονομεύει την έννοια του Θεού.

Η θρησκεία μας, ο Χριστιανισμός, που επέζησε από τις διώξεις και τα ολοκαυτώματα δοκιμάζεται από τελείως γελοία και ανισόροπα αποδράσματα μιας ανώμαλης παρακμιακής συμμορίας!!!

Πώς είναι δυνατόν κοινοί απατεώνες, τσαρλατάνοι, και κακοποιοί να αφήνονται ελεύθεροι —στο όνομα της δημοκρατίας— να ρυπαίνουν την κοινωνία με τα «περιτώματα» της πνευματικής και ψυχικής τους κενότητας;

Η πνευματική ηγεσία του τόπου μας είναι καιρός να ασχοληθεί και με τον απλό άνθρωπο, με τον ανήσυχο νέο, με το αδιαμόρφωτο —αλλά εύπλαστο παιδί. Οι φωστήρες όλων των βαθμίδων της εκπαίδευσης διδάσκαλοι ας προσέξουν. Κάποτε θα πρέπει να ασχοληθούν σοβαρά για την τόνωση των ηθικών και θρησκευτικών αξιών. Η έννοια της Πατρίδας, η έννοια της θρησκείας, η έννοια της Οικογένειας, η έννοια της αγάπης θα πρέπει να διδάσκονται λόγω και έργω από τους σοφούς διδασκάλους...

Οι λειτουργοί της Παιδείας, μαζί με τους λειτουργούς της Χριστιανικής Θρησκείας, έχουν υπεύθυνο και ουσιαστικό έργο να εκτελέσουν. Αν αυτοί —οι ταγού— αδρανούν, γελοιοποιούν ή μηδενίζουν τις αιώνιες και άφθαρτες αξίες που μας εκκληροδότησαν οι πρόγονοί μας, ο τόπος κινδυνεύει. Κινδυνεύουμε από τους πάσης μορφής και φύσεως διαβόλους και τριβόλους, που θα βρίσκουν έδαφος να σπέρνουν τα αποβλακωμένα, αλλά δυστυχώς φθαροποιά διδάγματά τους.

Φαίνεται υπερβολικό για τη σημερινή εποχή της εκρήξεως των επιτευγμάτων του ανθρώπινου μυαλού να μιλάμε σοβαρά για... διαβόλους και τριβόλους! Και όμως στη ρίζα των πνευματικών ικανοτήτων του ανθρώπου υπάρχει, δυστυχώς, ακόμη το πρωτόγονο δέος της αγνοίας... Πνευματική αδυναμία και ψυχική ανεπάρκεια. Έλλειψη πίστης, πραγματικής, στην αιώνια και υπέρτατη έννοια του Θεού. Υπονόμηση και παρερμηνεία των ιερών κειμένων. Εκχυδαϊσμένη ιστορική αντιμετώπιση του Ιησού και του επί της γης ρόλου Του. Με δυο λόγια γενική χαλάρωση στους δεσμούς που κρατούν τον άνθρωπο κοντά στην ελπίδα της αθανασίας της ψυχής και της μετά θάνατον ζωής. Η θαλπωρή της Χριστιανικής διδασκαλίας με την αγάπη και την ευποΐα προς όλους, έχει ατονήσει. Φθάσαμε στο σημείο να ζούμε απάνθρωπα και ανεργμίστα. Χωρίς πίστη για την πορεία μας στη ζωή και μετά απ' αυτή...

Αυτή η αδιαφορία μας ή η περιφρόνηση στις θρησκευτικές μας βάσεις, αφήνουν σχισμές διείσδυσης για όλες τις παραπλανητικές νεόκοπες θεωρίες. Είναι λάθος να πιστεύουμε ότι είναι έλλειψη «προοδευτικότητας» να κλείνουμε την πόρτα σε όσους επιθυμούν να μας «ηλασσάρουν» τις «σκοτεινές» τους πραγματίες. Το μυαλό του σύγχρονου, του «πολιτισμένου» ανθρώπου πρέπει να έχει —επί τέλους— προμηθευτεί και με ένα καλάθι απορριμμάτων! Σ' αυτό το καλάθι των απορριμμάτων έχουν θέση τα απόβλητα των αρρωστημένων «σύγχρονων» θεωριών περί ... διαβόλων και τριβόλων!

Ας πετάξουμε, λοιπόν, στη χωματερή της συνειδήσεώς μας αυτές τις ρυπογόνες βλακειές και ας ξεκαθαρίσουμε μεταξύ μας —αλλά κυρίως στους νεώτερους— τις αιώνιες, τις πανανθρώπινες αξίες που κληρονομήσαμε. Ας προβάλλουμε τη θεία προέλευση και την αγγελική όψη που μας προσέφερε ο Πλάστης και ας εξηγήσουμε στους αφελείς και στους εύπιστους την αλληγορία του σατανά και του διαβόλου. Το κακό πάντοτε υπήρχε και εξακολουθεί να υπάρχει σαν φόντο —σαν αντίθεση— του καλού. Αλλοίμονο, λοιπόν, αν επιλέξουμε το κακό, το σκοτεινό και το μαύρο, ενώ αντ' αυτού υπάρχει το καλό, το φωτεινό, το αναμφισβήτητο λευκό. Στο λευκό πρέπει να ζούμε και στο φως του να ελπίζουμε. Το μαύρο δεν οδηγεί πουθενά και στο σκοτάδι του μπορούν και κινούνται μόνον ύποπτα και κακοποιά συμφέροντα...

Τα σημεία των καιρών καλούν σε εγρήγορση και επιφυλακή! Κυρίως η εκκλησία και η πνευματική ηγεσία του τόπου έχουν καθήκον να «σκουπίσουν» την κοινωνία από τα σκουπίδια όλων αυτών των διαβόλων και τριβόλων, ώστε εκτός από το περιβάλλον να προστατευθεί και η πνευματική και ψυχική μας διαύγεια.

N. Ασ. ΜΑΚΡΗΣ

ΗΜΕΡΕΣ ΣΙΓΗΣ

Ζούμε την εποχή της εκρήξης στον τομέα της πληροφορίας. Ο μέσος πολίτης θέλει καταιγισμούς ειδήσεων και απόψεων. Είμαστε ομολογουμένως ενήμεροι επί πολλών. Το ζητούμενο είναι πόσα εξ όσων ακούμε, βλέπουμε ή διαβάζουμε είμαστε σε θέση να κατανοήσουμε, να κρίνουμε και να αξιολογήσουμε. Ο δέκτης μας είναι ανοικτός σε πολλά μηνύματα. Δεν είμαστε δέξαι, όμως, ότι διαθέτουμε τον απαραίτητο επιλογέα και τα φίλτρα των εισερχομένων

συχνοτήτων. Ανοικτοί και α υπεράσπιστοι ξαλιζόμαστε από τα «εισερχόμενα» και τις περισσότερες φορές επανεκπέμπουμε μηχανιστικά εκείνα που δεχόμαστε! Ο εσωτερικός, ο νοητικός και ο ψυχικός μας μηχανισμός, πόσο μετέχει σε όλη αυτή τη διαδικασία εισόδου και εξόδου πληροφοριών; Μήπως λειτουργούμε ως κάτοπτρα ή αναμεταδότες αυτών που μας προσφέρουν ή επιτηχώς μας «πουλάνε»;

Πιστεύω, ότι παρ' όλο το θόρυβο που μας περιβάλλει

υποχρεωνόμαστε από τα πράγματα να επιλέξουμε τον δρόμο της σιγής. Μας χρειάζεται εσωτερική ηρεμία για να μπορέσουμε να σκεφθούμε. Έρθε η ώρα να στρέψουμε τις κεφαίες μας προς τα μηνύματα που προέρχον-

ΤΟΥ
ΝΙΚΟΥ ΑΣ. ΜΑΚΡΗ

ται από τον εσωτερικό μας κόσμο. Για να μπορέσουμε να ακούσουμε αυτούς τους ήχους τον νον και της ψυχής απαιτείται απόλυτη σιγή. Η επιστήμη η τεχνολογία, τα σύγχρονα μέσα, μας διευκολύνουν για τα «εκτός ημών». Δυστυχώς δεν μπορούμε να ισχυριστούμε το ίδιο και για τα «εντός ημών»! Έχουμε σε όλα αυξήσει την ποσότητα με αμφισβητούμενη την ποιότητα. Η κατανάλωση, η ενκομία, διαπιστώνεται ότι καταστρέφει το οικοσύστημα. Ο χώρος, το περιβάλλον, όπου ζούμε, βραδέως αλλά ασφαλώς μας σκοτώνει. Η εκδίωξη του λίκνου της ζωής μεθοδεύεται από τον ίδιο τον άνθρωπο. Τί ειρωνία και τι αντίφαση στην «λαμπρή» πρόοδο του πολιτισμού! Γι' αυτό πρέπει να αναδιπλωθούμε, να γυρίσουμε τα μάτια μας μέσα μας και να σιγήσουμε. Οι ημέρες της σιγής θα μας προσφέρουν τη δυνατότητα της περισσολογής και της εναισθητοποίησης. Όταν θα είμαστε ώριμοι να μιλήσουμε, θα μπορέσουμε να συλλαβίσουμε και στη συνέχεια να αρθρώσουμε άποψη για την τύχη της ζωής μας. Μέσα από την περιόδο της δια της σιγής μαθητείας μας σε όσα δυστυχώς ή δεν γνωρίζουμε ή λησμονούμε στην πορεία, υπάρξει ελπίδα να αναγεννηθεί η χαμένη αιτία υπάρξεώς μας. Δεν είναι απαραίτητο να κλείσουμε τον διακόπτη του δέκτη, αρκεί να αναστείλουμε για ένα διάστημα τη λειτουργία του πομπού μας. Ίσως να μας δοθεί ο χρόνος και ο τρόπος να εκπέμφουμε κάτι καλύτερο από το απεγνωσμένο Σ.Ο.Σ.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

Συνέχεια από την σελ. 3
...ώσουν οι μηχανισμοί εξέτασης, οι οποίοι θα πρέπει να θεωρούνται από μικρή ηλικία απόλυτα συνηθισμένοι θα οδηγηθούμε σε ολέθριες ισοπεδωτικές καταστάσεις...

Εκτός όμως των διδασκομένων, ασυλία κρίσεως και αξιολογήσεως έχουν και οι διδάσκοντες. Οι εκπαιδευτικοί πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης δεν υφίστανται κανένα απολύτως έλεγχο στο έργο τους. Τόσον οι Προϊστάμενοι των Σχολικών Μονάδων, όσο και οι παλαιοί Επιθεωρητές, οι οποίοι μετονομάστηκαν εις Σχολικούς Συμβούλους, περιορίζονται σε καθαρά τυπικά και γραφειοκρατικά καθήκοντα. Ο διδάσκων παραμένει από τη στιγμή που διορίζεται μέχρι την συνταξιοδότησή του κριτής του εαυτού του! Από τη στιγμή που κατηργήσαν οι κατόπιν αξιολογήσεις βαθμοί εξελίξεως, ΠΑΝΤΕΣ δύνανται να καταστούν Διευθυντές Σχολείων... Και όπως λέμε: «στού κασιδί το κεφάλι...» ή ακριβέστερα στού μαθητή το κεφάλι πειραματίζονται εκείνοι οι οποίοι διαμορφώνουν την εικόνα του σύγχρονου νεοέλληνα!!!

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η έλλειψη αξιολογήσεως ευνοεί τους Εκπαιδευτικούς και τους απαλλάσσει από τις αγωνίες μιας κρίσεως με όλα τα δυσάρεστα αποτελέ-

σματα που θα μπορούσε αυτή να έχει, από την άλλη όμως πλευρά τους εγκαταλείπει στο έλεος του Θεού. Αβοήθητοι και χωρίς κίνητρα ευγενούς αμύλης απλώς «κυλάνε» τα χρόνια μιας υπαλληλικής αγγαρείας μέχρι την ώρα της συνταξιοδότησής τους.

Οι ικανοί χάνονται μέσα στο σύνολο των μετρίων και αρκετοί κάτω και του μετρίου καταλαμβάνουν ηγετικές θέσεις... Το ψάρι βρωμάει από το κεφάλι και ο φαύλος κύκλος της αναξιοκρατίας συνεχίζεται.

Θέλει τόσο πολύ μυαλό για να αντιληφθούν εκείνοι που βάζουν και βγάζουν νομοσχέδια, ότι χωρίς αξιολόγηση δεν μπορεί να υπάρξει και αξιοκρατία;

Γιατί να ανησυχούμε, λοιπόν, τόσο πολύ για τους κινδύνους που περιβάλλουν τη χώρα μας και να προβληματιζόμαστε για την έξωθεν απειλή, όταν εμείς οι ίδιοι οδηγούμε την πατρίδα μας στην ποιοτική της εξαθλίωση; Η δομή της Ελλάδας του αύριο, η φυσιογνωμία του Έλληνα του αύριο κινδυνεύει. Τα παράγωγα της σοφής Ελληνικής λέξης ΑΞΙΑ ας βγούν, επί τέλους, από τις σελίδες των λεζιμών και ας μπουν στη συνείδηση όλων μας ηγετών και λαού. Ίσως το Ελληνικό κατάτο πουλί της σοφίας, η κουκουβάγια να εξακολουθήσει να μην αποκαλείται μπουφός...

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ

Συνέχεια από την σελ. 1

δεν ήταν η ύπαρξη ή όχι ταμειακής μηχανής, αλλά η χορήγηση ή όχι της νόμιμης αποδείξεως.

Πρόσφατα δόθηκαν στη δημοσιότητα τα δηλούμενα μέσα εισοδήματα κατά επάγγελμα και αυτά, προφανώς, αποτελέσαν το κύριο επιχείρημα για υποστήριξη των πολυσυζητημένων τεκμηρίων για τις διάφορες κατηγορίες επαγγελματιών. Επί πλέον για τη χρονιά που πέρασε, ουσιαστικά, ήταν απαραίτητη η υποβολή φορολογικής δηλώσεως απ' όλους τους Έλληνες, άνω των 25 ετών, των αγροτών και ανέργων περιλαμβανομένων και έπρεπε σ' αυτή τη δήλωση να περιλαμβάνονται όλα τα περιουσιακά στοιχεία των φορολογουμένων. Όμως νομίζω πως η ακολουθούμενη για φέτος τακτική δεν είναι η καλύτερη, διότι να μεν, με τα τεκμήρια κατά επάγγελμα, θα υπάρξει αύξηση, σημαντική ίσως, της φορολογητέας ύλης, εν τούτοις ο μεγάλος όγκος των δηλώσεων και τα τεκμήρια φοβούμαι πως θα αποδεικνύσουν την κύρια προσπάθεια της πολιτείας, που κατά τη γνώμη μου πρέπει να είναι ο περσισμός των όλων των Ελλήνων να δηλώνουν τα πραγματικά εισοδήματά τους. Και αυτό απαιτεί πολύ καλή οργάνωση των υπηρεσιών, απαιτεί υπηρεσίες και κράτος με κύρος, αξιοπιστία και ικανότητα να επιβάλει την τήρηση των κανόνων, πράγματα όχι και τόσο εύκολα. Διότι σημασία έχει η εφαρμογή και όχι η διατύπωση κανόνων. Απ' τους τελευταίους έχουμε πάρα πολλούς και υπάρχει ανάγκη ειδικού νόμου που να επιβάλει την τήρηση των υπαρχόντων νόμων! Στο σημείο αυτό 2-3 αριθμοί θα κάμουν πιο καταληπτό το θέμα:

— Ένας επαγγελματίας που έχει ετήσιο εισόδημα 6 εκατομμυρίων δραχμών και δηλώνει 4 εκατομ. γλιτώνει φόρο 600.000 δρχ.

— Ένας αγρότης των 30 ή 40 στρεμμάτων ή ένας επαγγελματίας στο χωριό που έχει ετήσιο εισόδημα ενός εκατομ. δραχμών δεν φορολογείται αν το εισόδημά του είναι 2 εκατομ. δρχ. ο φόρος που αναλογεί είναι μόνο 30.000 δρχ.

Μ' άλλα λόγια φοβάμαι πως η απόψη της εφορείας είναι καλή για τα κουνούπια τις μέγες και τις πεταλούδες. Όμως δεν έχει επαρκή αντοχή για τα χοντρά θηράματα. Κι' ελπίζω πως το φορολογικό δεν θα πάρει τον ίδιο δρόμο με το κυκλοφοριακό πρόβλημα και το πρόβλημα σταθμεύσεως που υπάρχει στην πρωτεύουσα. Εδώ υπάρχουν παντού απαγορευτικά της σταθμεύσεως σήματα και παντού παράνομα σταθμευμένα αυτοκίνητα. Μερικές φορές υπάρχουν και κλήσεις για παράνομη στάθμευση. Όμως η κυκλοφορία στους δρόμους είναι συχνά αδύνατη και η ατιμωσία, όταν υπάρχει άπνοια, αφόρητη.

Θ. ΚΟΛΙΩΤΑΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ & ΟΙ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ ΓΙΑ ΝΕΟ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Συνέχεια από την σελ. 1

με την εφημερίδα ανά διήμερο.

— Στη συμμετοχή του συλλόγου στις εκδηλώσεις της Ομοσπονδίας Συλλόγων Β.Α. Παρνασσίδας κατά την περίοδο 1993-1994, με σκοπό την προώθηση θεμάτων που ενδιαφέρουν την ευρύτερη περιοχή και ειδικότερα τη συμμετοχή του Δ.Σ. του συλλόγου σε «αγαθωριστική» εκδρομή του 1993 καθώς και τη συμμετοχή του συλλόγου στο συνέδριο του 1993 στην Καλοσκοπή και του 1994 στον Αθανάσιο Διάκο.

— Στις εκδηλώσεις για τα θραβεία και επαίνους που χορηγεί ο σύλλογός μας στα νέα παιδιά που διακρίνονται κατά τις Πανελλαδικές εξετάσεις και που χρηματοδοτεί η εταιρία «ΜΟΣΧΟΛΙΟΣ ΧΗΜΙΚΑ Α.Ε.», εκδηλώσεις που κάθε χρόνο σημειώνουν μεγάλη επιτυχία και που έχουν καταστεί θεσμός, αφού είναι γενικά παραδεκτό πως το κλειδί του μέλλοντος, ατόμων και καινώνων, βρίσκεται στη γνώση, και πως πολλά προβλήματα έχουν τη λύση τους στο επίπεδο ή την ποιότητα της παιδείας, προβλήματα για τα οποία τώρα ζητούμε την «έξωθεν βοήθεια».

— Στην αναγνώριση της σειν εισφοράς διακεκριμένων μελών μας και την ομόφωνη ανακήρυξη του κ. Ιωάννη Ν. Μοσχολιού ως επιτίμου μέλους του συλλόγου μας, λόγω της μεγάλης προσφοράς του στο σύλλογό μας, αλλά και στο ευρύτερο κοινωνικό σύνολο, αντικείμενο που αποτέλεσε μοναδικό θέμα της έκτακτης γενικής συνελεύσεως της 11 Δεκεμβρίου του 1993, κατά την οποία έγινε και η ανακήρυξή του

— Σε άλλα θέματα, όπως είναι η συμμετοχή του συλλόγου μας σε εκδηλώσεις στις οποίες τιμήθηκαν επίλεκτοι Καστελλιώτες, η συμμετοχή μας στα θραβεία του Ιερού Ναού του Αγίου Νεκταρίου κ.λπ. αλλά και στην ανάγκη αναεώσεως του συμβουλίου ώστε να υπάρξουν νέοι άνθρωποι στο συμβούλιο με νέες ιδέες, αλλά και ευρύτερη εκπροσώπηση, αφού το θέμα του συλλόγου δεν είναι θέμα δύο ή τριών οικογενειών.

— Ακολούθησε συζήτηση επί των πεπραγμένων η οποία επικεντρώθηκε στην ανάγκη επεκτάσεως των θεσμών των θραβείων, καθώς και εξευρέσεως μέσων και δημιουργίας πλαισίου για τη χορήγηση υποτροφιών.

Ακολούθησε ανάγνωση της εκθέσεως της εξελεγκτικής επιτροπής, έγκριση πεπραγμένων και οικονομικού απολογισμού, εκλογή εφορευτικής επιτροπής και διενέργεια εκλογών.

Εξελέγησαν για το Διοικητικό Συμβούλιο:

α) ΤΑΚΤΙΚΑ ΜΕΛΗ

Ευθύμιος Π. Παπανικολάου, Αθανάσιος Ι. Γραμματικός, Ιωάννης Η. Κυριαζής, Ευάγγελος Π. Παπανικολάου, Ευαγγελία Κυριαζή — Κουντούρη, Βίκη Παπανικολάου — Καργιώργου, Ιωάννης Γ. Παπανικολάου,

β) ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΜΕΛΗ

Παναγιώτης Σίμος, Νικόλαος Τσάκαλος, Ιωάννης Βέλλιος,

ΕΞΕΛΕΓΘΗΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Αλέξανδρος Παπανικολάου, Νικόλαος Αγγ. Μακρής, Ευάγγελος Π. Κωτσίκης.

ΣΥΝΘΕΣΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Τα εκλεγέντα τακτικά μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου μας, συγκροτήθηκαν σε σώμα, στις 15 Φεβρουαρίου 1995, ως εξής:

Ευθύμιος Π. Παπανικολάου, Πρόεδρος.
Αθανάσιος Ι. Γραμματικός, Απ.πρόεδρος.
Ιωάννης Η. Κυριαζής, Γενικός Γραμματέας.
Βίκη Παπανικολάου - Καραγιώργου, Ταμίας.
Ιωάννης Γ. Παπανικολάου, Ειδικός Γραμματέας.
Ευαγγελία Κυριαζή - Κουντούρη, Βοηθός Ταμίας.
Ευάγγελος Π. Παπανικολάου, Μέλος, υπεύθυνος Δημοσίων Σχέσεων.

ΠΕΤΑΧΤΑ

Συνέχεια από σελ. 3

νασίδας είναι τον Πολυδρόσου. Και το αναφέρω με λύπη, διότι εκτός των φιλοπροόδων και δημιουργικών ρειτών μας Σουβαλιωτών, οι υπόλοιποι Παρνασιείς ΚΑΘΕΥΔΟΥΝ...

Αν οι Κοινοτικοί μας άρχοντες είχαν την ανησυχία και το ενδιαφέρον, θα εργάζονταν ότι όλες οι γνωστές στη Νομαρχία Κοινοτικές βιβλιοθήκες επιχορηγούνται ΔΥΟ ΦΟΡΕΣ ΤΟ ΧΡΟΝΟ από το Υπουργείο Παιδείας για την απόκτηση νέων βιβλίων.

Δεν είναι καιρός να αναβάλλουμε Καστελλιώτες. Εκτός του ότι θα μας πάρουν φαλάγγι όσοι έχουν την ευελιξία και την έννοια —σαν τους αγαπητούς μας Σουβαλιώτες— εμείς θα εξακολουθούμε να κραδαίνουμε την καπνόριζα...

ΦΑΙΝΕΤΑΙ, ότι τελευταία με έχει πιάσει η γκρίνια. Πρέπει όμως να εξομολογηθώ ότι η γκρίνια μου είναι αποκλειστικά και μόνο από υπέρμετρη αγάπη ή και από την υπεργηφάνεια της

Καστελλιώτικης φύτρας που δεν είναι κρίμα κ' άδικο αδέλφια Καστελλιώτες να έχουμε την ιστορία των πρωτοπόρων στη ρούθνα μας, να καμαρώνουμε για τους πολλούς διακεκριμένους πατριώτες μας που ετίμησαν και τιμούν το χωριό σε Ελλάδα και εξωτερικό, και να μη θρίσκομαστε μπροστά στον τομέα της τοπικής εξέλιξης!!!

Κάθε φορά που πλησιάζω κάποιο Καστελλιώτη, που έχει κάποια δραστηριότητα σε πολιτιστικά, λογοτεχνικά, καλλιτεχνικά και εν γένει στα κοινωνικά δρώμενα, και τον αναφέρω τη διάσταση των τοπικών αναγκών, ειπώτα εν γενική αδιαφορία. «Έλα καὶ μένε που θα ασχληθώ μ' αυτά!» μου λέει σαν να υπάρχει κάποια «θακάνια» αποστρέφει τη ματιά του από τον τόπο που ξεκινάει ψάχνοντας την ανησυχία στο... διπλανό χωριό!!! Γι αυτή την αδυναμία, για την τη μακαριότητα, για την τη «κεντροφονία» τακτική μας γκρινιάζω. Χω άδικο;;;

Ε. Π.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Κατά πληροφορίες μας:

— Πραγματοποιήθηκε η κατασκευή 13 φρεατίων και η αντικατάσταση βανών για την απρόσκοπτη λειτουργία του δικτύου υδρεύσεως που τελευταία παρουσίαζε προβλήματα, λόγω παλαιότητας.

— Έγινε δημοπράτηση του έργου για συνέχιση εργασιών στον πρώτο όροφο του κοινοτικού καταστήματος προϋπολογισμού 6 εκατομμυρίων δρχ.

— Υλοποιείται η δημιουργία της ελεγχόμενης κυνηγετικής περιοχής που αφορά ευρύτερη περιοχή της ΒΑ Παρνασσίδας. Πρόκειται για σπουδαίο αναπτυξιακό έργο της περιοχής και η σχετική απόφαση είναι για

δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Στην περιοχή της Κοινότητας Καστελλίων θα υπάρχουν δύο πύλες εισόδου, στις Λογγές και στο Χάνι του Ζαγγανά.

— Μεγάλη επιτυχία σημείωσε η εκδήλωση που έγινε, με πρωτοβουλία του Πολιτιστικού Συλλόγου Καστελλίων, την Τετάρτη 14 Μαρτίου, στη ΧΑΔΕΜ, με φαντά, κρασιά και χορούς. Έγινε γλέντι τρικούβερο.

Ακόμα μεγαλύτερη επιτυχία είχε η καθιερωμένη πλέον φασολάδα της Καθαρής Δευτέρας, έργο επίσης του Πολιτιστικού Συλλόγου Καστελλίων.

Θερμά συγχαρητήρια στο Π.Σ.Κ.

Γνωρίστε μας ΤΙΣ ΝΕΕΣ ΣΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ διότι οι εφημερίδες που σας στέλνουμε επιστρέφονται. Εκτός από τα περιττά έξοδα, δεν έχετε την ευκαιρία να ενημερωθείτε.